

генъ (Вестфалия), умр. 25 окт. 1895 въ Манчестеръ, ученикъ на Ринкъ въ Дармшадт, живѣлъ като пианистъ и учитель въ Парижъ, отъ 1848 — въ Лондонъ, дето сжщо си създава име като тактъвъ. 1849 поема ръководството на тѣй наречениѣ „Джентлементски концерти“, 1857 се преселва въ Манчестеръ, образува собственъ оркестръ и симфонични концерти, носящи неговото име, 1883 замѣства М. Брухъ като диригентъ на Филхармонията въ Ливерпулъ, 1884 е Dr Mus. отъ Единбургския университетъ. Издалъ ревизирани клавирини инструктивни творби, подъ името „Школа за пиано-форте“ (отъ 1873) и „Музикална библиотека“ (отъ 1876).

Халенъ, Андреасъ — Hallén, Andreas — шведски диригентъ и компонистъ, род. 22 дек. 1846 въ Готенбургъ, умр. 11 мартъ 1925 въ Стокхолмъ, възпитаникъ на Лайпцигската консерватория, дето Рихтеръ, Райнеке и Хауптманъ сж били неговѣ учители, училъ сжщо при Райнбергеръ въ Мюнхенъ и Рицъ въ Дрезденъ, диригентъ на филхармоничните концерти и на Кралската опера въ Стокхолмъ, 1909—19 професоръ въ тамошната консерватория. Композиции: сюита и 3 симфонични поеми за оркестръ, 1 skymningen — за струненъ оркестръ, две Шведски рапсодии, единъ клавириквартиетъ, Романца за цигулка и оркестръ, „Винета“, „За пажа и царската дъщеря“, „Замъкътъ въ морето“, „Съненъ царъ и неговата любима“, „Житно поле“ и „Покаялата се“ — за соли, хоръ и оркестръ; оратория Jul, Sverige — за соли, хоръ и пиано, оперитъ: „Herald der Viking, Naxfallan“ и „Съкровището на Валдемара“ и др.

Халмъ, Августъ — Halm, August — музикаленъ писателъ и компонистъ, род. 26 окт. 1869 въ Гросъ-алтдорфъ (Вюртембергъ), ученикъ на Райнбергеръ, Брукнеръ, Аделъ и Лангъ въ Мюнхенското кралско музикално училище, учитель по музика и хордиригентъ въ Хаубинда, Викиерсдорфъ, Улмъ и Штутгартъ, отъ 1920 наново въ Викиерсдорфъ. Писаль: „За границитъ и странитъ на музиката“ (1916), „За дветъ музикални култури“ (1913) (въ които се извява като носителъ на една нова музикална идеология), „Симфонитъ на

Брукнеръ“ (1914), „Върху Йоханъ Себ. Баховата концертна форма“ (1919), „Въвеждане въ музиката“ (1926), едно ръководство по Хармония (1905) (въ сбирката „Götschen“) и „Бетховенъ“ (1927). Композиции: 2 симфонии за голѣмъ оркестръ, 1 симфония, „Прелюдия и fuga“ за струненъ оркестръ, концертъ за голѣмъ оркестръ съ пиано, сюити за клавири trio, 3 серенади за струно trio, 3 сонати за 2 цигулки и пиано, 3 сонати за цигулка соло, дуети за цигулка и виола, лека клавирирна музика — 2 сонати, музика къмъ Шекспировитъ — „Както обичате“, „Много шумъ за нищо“, и „Съиъ въ лѣтна нощъ“ и др. — въ Баховъ и класически духъ.

Халмъ, Антонъ — Halm, Anton — пианистъ, педагогъ и компонистъ, род. 4 юни 1789 въ Виена, умр. 6 апр. 1872 с. т. училъ въ Грацъ, живѣлъ дълги години въ Виена, дето е възпиталъ редица бележити пианисти: Хензелтъ, Ст. Хилеръ, Юл. Епщайнъ и др., и компониралъ камерна музика — сонати за чело и пиано, триа, квартети, и, главно — етюди за пиано.

Хамерихъ, Ангулъ — Hammerich, Angul — датски музикаленъ изследвателъ, род. 25 февр. 1848 въ Копенхагенъ, ученикъ на Фр. Неруда, музикаленъ критикъ, отъ 1892 — доцентъ по музикознание въ Копенхагенския университетъ, писалъ: „Музиката въ двора на Христианъ IV датски“ (1892), „Medieval musical relicts of Denmark“ — 1912 (Срѣдновѣковни музикални старини въ Дания), „И. П. Е. Хартманъ“ (1916), „Върху старитъ северни лури“ (1894), „История на музиката въ Дания“ и др., въ които се извява като единъ даровитъ музикаленъ изследвателъ.

Хамерихъ, Асгеръ — Hammerich, Asger — плодовитъ компонистъ, братъ на горния, род. 8 апр. 1843 въ Копенхагенъ, ученикъ на Буловъ, живѣе въ Копенхагенъ, компониралъ: 7 симфонии и нѣколко сюити за оркестръ, нѣколко кантати, оперитъ „La vendetta“ и „Странникътъ“, както и творби за пиано и хорове.

Хамерклавиръ — Hammerklavier — пиано съ чукчета — нѣмското наименование за пиано-форте, или